

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/36/2017
Identifikačné číslo spisu:	2110010969
Dátum vydania rozhodnutia:	18.07.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:2110010969.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom dňa 18. júla 2018 v Bratislave, v trestnej veci obvinenej T. W., pre zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., o dovolaní obvinenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo dňa 18. februára 2014, sp. zn. 3 To 8/2014, podľa § 381 Tr. por., takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b/ Tr. por. dovolanie obvinenej T. W. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Trnava z 10. decembra 2013, sp. zn. 7 T 43/2010, bola obvinená T. W. uznaná vinnou zo zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 9. septembra 2005 v Trnave v L., podala na základe zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.07.2005, žiadosť o úver bez záložného práva vo výške 500.000,- Sk, v ktorej bol ako spoludlžník uvedený jej vtedajší manžel Y. W., nar. X.XX.XXXX a ako ručiteľ H. W., nar. X.X.XXXX, ktorý bol dňa 29.11.2005 zmenený na ručiteľa Y. O., nar. XX.X.XXXX, ku žiadosti predložila potvrdenie o prijíme a výplatné pásky pre seba a ručiteľku Y. O. od zamestnávateľa U., hoci obvinená v uvedenej spoločnosti nikdy nepracovala a bola na materskej dovolenke, následne s ňou dňa 4.1.2006 bola uzatvorená zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. XXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXX. bola s ňou spísaná dohoda o vydaní a vyplnení biankozmenky č. XXXXXXXXXXXX/XXXXXXXX, na základe ktorých jej bola dňa 20.1.2006 na účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vyplatená čiastka 400.000,- Sk, avšak takto poskytnutý účelový úver T. W. nesplácala a ani nezdokladovala jeho použitie, čím porušila podmienky na poskytnutie úveru, poskytnuté finančné prostriedky použila pre vlastnú potrebu, čím spôsobila tak L., škodu vo výške 13.244,57 € (400.000,- Sk), teda

vylákala od iného úver tým, že ho uviedla do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a na splácanie úveru, a tak mu spôsobila väčšiu škodu.

Za to bola obvinená odsúdená podľa § 222 ods. 3, § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov a 6 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. obvinená bola pre výkon trestu odňatia slobody zaradená do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zároveň bol zrušený výrok o treste týkajúci sa obvinenej uvedené v trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava 2 zo dňa 11.08.2008 a právoplatného 23.09.2010, sp. zn. 1 T 72/2008, a v rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 19.01.2010 a právoplatného dňa 19.01.2010, sp. zn. 7 T 124/2009, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na uvedené výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Krajský súd v Trnave uznesením z 18.februára 2014, sp. zn. 3 To 8/2014, odvolanie obvinenej T. W. zamietol podľa § 316 ods. 1 Tr. por., ako oneskorene podané, keď predtým uznesením z toho istého dňa, sp. zn. 3 Tos 21/2014, zamietol žiadosť obvinenej o navrátenie lehoty na podanie odvolania.

Uznesenie krajského súdu a rozsudok okresného súdu obvinená T. W. prostredníctvom obhajkyne JUDr. Andrey Čechovičovej 12. októbra 2016 napadla dovolaním, v ktorom uplatnila dovolacie dôvody v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por. Odôvodnila ich tým, že porušenie práva na obhajobu vidí v tom, lebo súd prvého stupňa tendenčne a zaujato posudzoval jeho návrhy na doplnenie dokazovania. Návrhom na vykonanie dôkazov zo strany prokurátora v celom rozsahu vyhovel a jeho návrhy na výsluch svedkov, ktorými chcel účinne realizovať právo na obhajobu nevyhovel, resp. uspokojil sa s konštatovaním, že svedkyňa nie je možné zabezpečiť. Súd tým porušil zásadu rovnosti zbraní, kedy strany by mali byť rovné v konaní a znemožnil jej preukázať svoje tvrdenia. Objasňoval okolnosti len v jej neprospech. Súd vychádzal z nesprávnych skutkových zistení. K spáchaniu skutku uvedenému v obžalobe sa v podstate dooznala, čím naplnila znaky poľahčujúcich okolností. Mala právo preukázať ňou tvrdené skutočnosti riadnymi dôkaznými prostriedkami, čo jej súd neumožnil a jej tvrdeniami sa absolútne nezaoberal a nevykonával dokazovanie v rozsahu, ktorý bol potrebný. Za danej dôkaznej situácie súd ani nemohol vec správne posúdiť. Rozhodnutie súdu je preto založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku. Navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil rozsudkom porušenie zákona podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por. a zrušil rozsudok okresného súdu v spojení s rozsudkom (správne uznesením) krajského súdu a vec prikázal okresnému súdu znovu prerokovať a rozhodnúť.

K dovolaniu obvinenej sa 31.05.2017 vyjadril prokurátor, v ktorom uviedol, že obvinená proti rozsudku prvostupňového súdu podala odvolanie oneskorene. Tým nie je splnená zákonná podmienka uvedená v § 372 ods. 1 Tr. por., a preto nemohla podať dovolanie, lebo to zákon nepripúšťa. Následne poukázal na nedôvodnosť uplatnenia dovolacích dôvodov obvinenou v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por. Záverom konštatuje, že v danom trestnom konaní sa nevyskytli žiadne procesnoprávne ani hmotnoprávne pochybenia, ktoré by zakladali dôvody dovolania. Uvádzané dôvody dovolania v tomto prípade nie sú dané.

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd dovolanie obvinenej na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. d/ Tr. por. odmietol, a to bez preskúmania veci.

Výjadrenie prokurátora bolo na vedomie zaslané obvinenej a jej obhajcovi 12. júna 2017. Samosudca okresného súdu dovolanie obvinenej, vyjadrenie prokurátora a trestný spis tohto súdu pod sp. zn. 7 T 43/2010, predložil dovolaciemu súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) napadnutými rozhodnutiami mal bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že dovolanie obvinenej proti rozsudku prvostupňového súdu bolo krajským súdom zamietnuté podľa § 316 ods. 1 Tr. por. ako oneskorene podané. Predtým však krajský súd podľa § 64 ods. 1 Tr. por. žiadosť obvinenej o navrátenie lehoty na podanie odvolania zamietol.

Podľa § 368 ods. 1 písm. h/ Tr. por. dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu,

ktorým bol porušený zákon, alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371. Ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa môže podať dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Podľa § 372 ods. 1 Tr. por. oprávnené osoby okrem ministra spravodlivosti môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté.

Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že obvinenou oneskorene podané odvolanie krajský súd nemohol preskúmať napadnutý rozsudok okresného súdu. Takejto prieskumnej povinnosti bráni ustanovenie § 316 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, spravidla na neverejnom zasadnutí (ako tomu bolo aj v danom prípade), a to z procesných dôvodov, t.j. bez toho, aby preskúmal dôvodnosť odvolania, resp. správnosť a zákonnosť výrokov rozsudku a konania, ktoré napadnutým výrokom predchádzalo. Preskúmanie dôvodnosti odvolania prichádza do úvahy iba za situácie, akú zákon predpokladá v ustanovení § 317 ods. 1 Tr. por. Proti takému rozhodnutiu odvolacieho súdu nepripúšťa právo podať odvolanie. Teda dovolanie podala obvinená ako osoba neoprávnená (§ 368 ods. 1, § 372 ods. 1 Tr. por.), ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. b/ Tr. por.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako to vyplýva z výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.